

לפרשת בא

א. אחרי מאות שנים של שיעבוד ותשע מכות נוראות, עומדים בני ישראל על ספו של החופש. כדי לא להפגע מן המוות המשתולל ברחבי מצרים, הם ימרחו דם בפתח בתיהם. דרך הפתח המדמם, הם יצאו אל חרותם.

ב. (כא) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְשֹׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסֶח׃ (כב) וּלְקַחְתֶּם אֲגִידַת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בַּסֶּפֶף וְהִנְעַתְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּפֶף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר׃ [שמות יב, 21 - 22]

ג. להיוולד כאדם וכעם, אפשר רק במאמץ גדול של הנוול והיולדת. בני ישראל, יוצאים ממצרים, כשהם מוקפים בדם, ובזעקות כאבם של המצרים. המצרים ילמדו לשחרר את אחיזתם, והתינוק-ישראל ילמד להאמין ולתת אמון באלהים, שיעטוף אותו ברחמים.

ד. עטוף ברחמים / אהוד בנאי

אור כחול כהה
זה עוטף אותך ברחמים
צף אתה הוזה
מרחף בעולמות גבוהים
אתה אולי יודע הכל
ורואה את הסודות גלויים
אתה ודאי רגוע מאוד
זה עוטף אותך ברחמים

נח בתוך אימך
היא תתן לך תמיד הכל
כשיבוא יומך
יש לך תמיד לאן ליפול
בסוף אתה תצא לעולם
ומיד אתה תרגיש כאב
אור חזק מכה בפנים
ואתה מתחיל להיות רעב

אל תמהר
אל תמהר לצאת
אל רגע האמת
אל תישבר
בסוף תצא אלי
כשאקח אותך בזרועותי
אני תמיד אוהב
זה ודאי יכאב
כי אפילו אם האל שומר
בחוץ זה לפעמים בוער

שוב אתה בועט
כבר אבדה לך הסבלנות
בתוכי נובט
ורוקם לעצמך זהות
בסוף אתה תצא לעולם
ומיד אתה תרגיש כאב
אור חזק יכה בפנים
אעטוף אותך ברחמים